

DZIENNIK

DEPARTAMENTOWY RADOMSKI.

Nro. 9.

W Radomiu dnia 1go Grudnia 1811.

Nro. 11023. Prefekt Departamentu Radomskiego.

Lubno już WW. Podprefektom pod dniem 7 t. m. ogłoszenie najspieszniejsze Dekretu NAYIASNIEYSZEGO PANA przepisującego nowy sposób Backwbowania zalegających Podatków załcił, ażeby iednak wiadomość Dekretu tego tym bardziej upowszechnił, i każdemu Mieszkańcowi ułatwił, osądził potrzebnym umieszczenie onegoż w Dzienniku Departamentowym w całej treści, iak następuje:

„Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu, w Pałacu Naszym w Warszawie dnia 17 Października 1811. FREDERYK AUGUST z Bożey Łaski Król Saski, Xiążę Warszawski, &c. &c. &c.

Zważywszy okazujące się z doświadczenia niedogodności przepisów kar Exekucyjnych za speźnione podatki w Dekrecie Naszym 19 Czerwca 1810 roku wskazanych, na przełożenie Naszego Ministra Skarbu, i po wysłuchaniu Nasze Rady Stanu, postanowiliśmy i stawnowiemy co następuje:

ARTYKUŁ 1. Od czasu ogłoszenia niniejszego Dekretu, Dekret Nasz pod dniem 19 Czerwca 1810 wydany, w mocy swojej ustaie, przepisy iego w wybieraniu zaległości wykonywanemi więccy nie będą, a w miejsce takowych następujące prawidła zachowaniemi bydź maia.

ARTYKUŁ 2. Do kogo należy płacić podatek zaległy, od tego tylko, lub tego, który w prawa iego wstąpił, poszukiwana będzie kara w poniższych Artykułach za iego zatrzymanie przepisana, i iego tylko własności dochód, i ruchomości na uspokojenie Skarbu zajętemi bydź mogą.

AR-

ARTYKUL 3, Wybieranie każdego podatku trwać będzie miesiąc cały, przez drugi miesiąc już ten podatek pobierany będzie z opłatą kary w niższych Artykułach przepisanej, Pierwszych dni trzeciego miesiąca będzie została do zadłużonych Sekwestracya, i ta wraz z licytacją prawem do uspokojenia Skarbu, dłuższego czasu zabierać nie może, iak miesiąc jeden; a to tak, aby z ostatnim dniem trzeciego miesiąca, w każdym Powiecie przepisom w niniejszym Dekrecie wyrażonym, zadosyć się stało.

ARTYKUL 4. W każdym Powiecie Rada Powiatowa wybierze z pomiędzy siebie, lub z osiadłych, i moralnością zaleconych mieszkańców, czterech lub więcej w miarę potrzeby Sekwestratorów, którzy aby na każde wezwanie Podprefekta na Sekwestr wyjechać mogli, bez jego pozwolenia z Powiatu oddalać się nie będą mogli. W nowych Departamentach Podprefekci, zwołają do miasta Powiatowego nymniej dwanaście mieszkańców, największej podatkowej w tym Powiecie opłacających, wybrać im podobnie czterech lub więcej Obywateli na Urząd Sekwestratorów zlecają, gdyby takowy wybór, w którym Powiecie nie nastąpił, Prefekt Sekwestratorów wyznaczy. Wybrani lub wyznaczeni Sekwestratorowie, gdy na Sekwestrację zesłani zostaną, po złotych polskich sześć Dyety przez czas swojej czynności na dzień pobierać będą, na co fundusz z kar podatkowych przeznacza się, po uczynionym zaś na końcu roku obrachunku kar podatkowych, gdyby się z nich jaka suma, od opłat dyet pozostała, tę na fundusz dla Szpitala Dzieciątka JEZUS oddaną mieć chcemy.

ARTYKUL 5. Wybrani Sekwestratorowie wykonają przysięgę przed Podprefektem Powiatu na rotę następującą:

„ Ja przysięgam Panu Bogu etc. Jako przyjęte przezemnie obowiązki Urzędu Sekwestratora, wiernie i gorliwie dla kraju pełnić będę, żadnym datkiem, przyjaźnią, lub pokrewieństwem na szkodę Skarbu uwiesić się nie dam; od nikogo nie nad przepis wymagać nie będę, ale jedynie przestając na nagrodzie przez Dekret Najwyższego Pana mi nie oznaczonej, z wiernością, rzetelnością i cnotą się zachowam, zgoła Urząd ten inoy tak sprawować będę, iak sumienie i poczciwość, nakazuje, bez krzywdy i folgowania komukolwiek, — tak mi Panie Boże etc. —

ARTYKUL 6. Od przyjęcia Urzędu Sekwestratora wymawia jedynie wiek podeszły, słabość, i obowiązki innego Urzędu, Urząd ten trwa rok jeden, po którego upłynieniu gdyby która z obranych Osób złożyć go oświadczyła, inne osoby sposobem w Artykule 4tym przepisany, obrane będą. Urząd ten iest rzetelnym Stopniem zasługi, wymawiający się bez żadnych ważnych przyczyn, przez Prefekta do Ministra doniesieni, za mniejszych zdolnych do usług krajowych uważani będą.

ARTYKUŁ 7. W każdym Departamencie zaraz po ogłoszeniu niniejszego Dekretu, a następnie przy początku każdego roku finansowego będzie wydrukowane, rozdane przez gazety, Dzienniki, inne pisma publiczne ogłoszone, i na drzwiach wszystkich Kafs Powiatowych przybite, jasne i dokładne wyszczególnienie podatków z wyrażeniem ich rodzaju i terminu, przed którym opłacone być winny; w każdym zaś Powiecie miesiąc przed ratą podatkową, ostrzeżenie o niej nie tylko okólnikiem mieszkańcom udzielone będzie, lecz nadto do wszystkich Kściołów Parafialnych rozesłane zostanie, wraz z zaleceniem Plebanom, aby takowe co Niedziela z Ambon wciąż przez Niedziel cztery ludowi ogłaszali, i potrzebę zapłacenia podatku, oraz karę za uchybieniem terminu idącą, przypominali. —

ARTYKUŁ 8. W każdym Powiecie będzie sporządzone przez Podprefekta wspólnie z Kasyerem stosownie do położenia Kontrybuentów od Miasta Powiatowego urządzenie przez które bliższym Kontrybuentom pierwsze dni miesiąca, odleglejszym późniejsze do stawienia się z podatkiem oznaczone będą, i takowe przez okólnik mieszkańcom Powiatu ogłoszone, do wiernego zachowania podane zostaną. —

ARTYKUŁ 9. Porządku tak przepisanego Kasyerowi w żaden sposób przestąpić nie wolno; i gdyby o uchybienie jego oskarżonym został, za każde dowiedzione przestępstwo karę stu zł. pol. zapłaci. Gdyby który z Kontrybuentów acz dalszym położeniem miejsca, miał zrzesność zapłacić podatek przed dniem, jaki dla niego w rozkładzie wyznaczony został, może i powinien od niego przyjąć Kasyer, lecz dopiero w kolei, gdy się ułatwią ci, którym ten dzień za normalny przepisany został.

ARTYKUŁ 10. Kontrybucenci wyznaczonego dnia uchybiający sami sobie przypisać powinni kody, na które się przez opóźnienie narażają, mogą oni wprawdzie podatek zapłacić w następujących dniach, lecz dopiero w kolei tych, którzy z porządku przepisanego na dzień sobie naznaczonym stawili się, przecież, gdyby się na jeden dzień zjechało kilku kontrybucentów, którzy wyznaczonego dnia uchybili, po ułatwieniu najprzód tych, którzy terminu dochowali, kolej między opieszalemi za howana będzie taka, aby od tego, który najmniej dni spóźnił się, najpierwej, a od tego, który najwięcej, na końcu podatek odebrany został, a rząd gdy wynikać może, iż w przeciągu do wnoszenia podatków oznaczonego miesiąca, zabrakłoby czasu na odebranie go od tego, który się opóźnił na terminie temu wyznaczonym, takowy opóźniający się podpadnie karze Artykułem następującym oznaczonej. [Przestępujący powyższy porządek Kasyer sto zł. pol. zapłaci.

ARTYKUŁ 11. Ktoby w przeciągu miesiąca, w którym podatek do zapłacenia przypada, to jest do ostatniego dnia tego *inclusive* należności Skarbowey do Kafsy nie wniósł,

w następnym miesiącu podatek bez opłacania kary przyjętym od niego nie będzie, ale wnoszący go w pierwszej połowie następnego miesiącu; to jest w pierwszych dniach piętnastu *inclusive*, od złotego iednego pół grosza Polskiego, wnoszący zaś po piętnastym dniu, aż do ostatniego *inclusive*, już nie pół grosza, ale grosz cały od złotego, jako karę za opieszałość zapłaci. dla łatwiejszego zaś wyrachowania i uniknięcia różnic, gdzie od należytości podatków grosze zbywają, od tych kara liczoną nie będzie, równie gdzieby w wyrachowanej karze pół groszek, szeląg, lub inny ułomek dla Skarbu przypadł, ten pobierany do kasy być nie ma. — Przy odbieraniu podatku z karą porządek w Artykułach 9 i 10 tym przepisany zachowanym być winien.

ARTYKUL 12. Z ostatnim dniem drugiego miesiąca zamyka się Kasa, Kasyer podaje najdalej w trzy dni wypis z zaległości Podprefektowi, a ten z takowej konsygnacyi ułożywszy listę kontrybuentów, od których ilonę podatku przez Sekwestracją odzyskana być musi, ieden iey Exemplarz na drzwiach Kancelaryi przybić kaze, drugi do Prefekta odeszle, z tych szczególnych konsygnacyi od Podprefektów nadesłanych, Prefekt iedną ogólną ułożyć zaleciwszy, o Autentyczności przez Kancelaryą zaświadczoną, do Ministra Natzego Przychodów i Skarbu przesła, będzie równie ułożoną i do Ministra tegoż przesłaną, lista imion i przezwisk z wyrażeniem czasii, od którego podatek zaległ tych wszystkich, którzy w przeciągu miesiąca od ogłoszenia niniejszego Dekretu nieuiszczą się z zaległości przed ogłoszeniem tego Dekretu zaciągnionych.

ARTYKUL 13. Gdyby Kasyer podając konsygnacyą zadłużonych, mylnie w niej umieścił Kontrybuenta, a takowa pomyłka do wiadomości Podprefekta doszła, chociażby od ukrzywdzonego skarga podaną nie była. Podprefekt zaskarży uchylbienie Kasyera do wyższej władzy o szkodę, iakąby ztąd Kontrybuent poniósł, upomni się, i uszkodzonemu odeszle.

ARTYKUL 14. Każdy Podprefekt w swoim powiecie odebrawszy konsygnacyą zaległości, rozłoży ją pomiędzy Sekwestratorów, wskazując oddzielnie dogodniejszo każdemu obiazdu mieysca, do których natychmiast udać się mają.

ARTYKUL 15. Każdy z Sekwestratorów, od momentu odebrania zlecenia Podprefekta, będzie utrzymywać dziennik, w który wpisawszy dzień odebranego zlecenia, dzień swojego wyjazdu, wpisywać oraz będzie, gdzie był, którego dnia stanął, co uczynił, i wiele zaległości od kogo uzyskał, z takowego dziennika posyłać co tydzień do Podprefekta, wraz z wybranymi pieniędzmi rapporta, po ukończoney swoiey delegacyi dziennik takowy składa

w Podprefekturze, z którego Podprefekt zrobiwszy wyciąg dui, wiele bawił na tey posłudze, i uznawszy ich powną liczbę dyetę za nie licząc ją od dnia wyjazdu z domu Sekwestratora podług Artykułu 4 oznaczy; i zaraz iey wypłacenie do kasy kar zaafsygnuie.

ARTYKUŁ 16. Kasyerowie Powiatowi utrzymywać będą oddzielną kasę kar, z której za afsygnacyami Podprefekta dyety wypłacać Sekwestratorom będą. Przy afsygnacyi Podprefekta dołączonym będzie protokół Sekwestratora, z którego mu Podprefekt dyetę rachował, aby w czasie gdy do Izby Obrachunkowey takowe rachunki przesłane zoftaną mogła się przekonąć o realności należących się i wypłaconych dyet.

ARTYKUŁ 17. Sekwestor tak podróż swoją urządźć winien, aby najprzód dalsze posiadłości w sekwestr obiał, i w nich na dzień takowy terminu licytacyi ułoży, aby, gdy skończy sekwestr na ostatniey naybliższy Miałta Powiatowego włości, terminu licytacyi na pierwszą, od której sekwestr zaczął, wypadal; a przeto taką znowu koleją wracając się, licytacye odbyć mógł,

ARTYKUŁ 18. Sekwestrator ziechawsey na grunt do domu zadłużonego Kontrybuenta, każe sobie złożyć natychmiast wszelkie inwentarze, kontrakty, rejestra dochodow remanentow i wszelkich ruchomości, sekwestrującą ich ogłosiwszy, pieczęć rządową przyłoży, i one na zysk Skarbu zaymie. Wszelkie dochody gotowe, lub wypłynąć mogące, natychmiast do siebie w miarę długu odbierze, a gdyby nie wystarczały, lub ich nie było, na te, których wartość odpowiadać może długowi Skarbowemu, czas licytacyi na gruncie naznaczy. Gdyby [Kontrybuent był w stanie złożenia podatku, i takowy natychmiast wraz z wyrachowaną karą płacić chciał, Sekwestrator bez żadney mitregi przyjąwszy pieniądze od czynności swoiey wstrzyma się, kwit, wyda, i w dalszą podróż bez zwłoki się uda.

ARTYKUŁ 19. Pod sprzedaż przez licytacyą naypierwiej podpadaią, zboże w ziarnie i snopie, ile go od zasiewu gruntowego [pozostaie, i wszelki dochód składające produkta gdyby tych nie było. lub sprzedane na uspokojenie Skarbu nie wystarczały, Sekwestrator przystąpi do licytacyi na rok ieden pod *plus Offerentiam*, Młynów, Stawów, Karczem, Browarów; zwoła tego wszystkiego, co gotową intratę uczynić może, i odebrawszy dla Skarbu należną z góry od licytantow kwotę, kontrakt im wyda, i przy dzierżawie nie dłużej iednak, iak na rok ieden imieniem Rządu ubezpieczy, gdyby zaś takowe dochody nie dostarczały, lub ich nie było, dopiero mocon iest Sekwestrator przystąpić do licytacyi sprzętow i ruchomości domowych ku potrzebie i wygodzie służących, które w celu pozyskania

lepszej ceny wolno, iest podległemu sekwestracji właścicielowi do miasta Powiatowego lub Departamentowego swoim kosztem przewieść. Takowej licytacji nie podpadają w żaden sposób wszelkie rolnicze narzędzia, inwentarze gruntowe, owce, bydło i konie do uprawy roli potrzebne, i wszelką do utrzymywania iego potrzebną paszę, chyba by sam właściciel o licytowanie pewnej ich części bez uszczerbku iednak gospodarstwa dopraszał się, i na to na piśmie złożył deklaracyę, gdyby zaś nakoniec takowe licytowane dochody ieszcze na zapłacenie zaległości nie wystarczały, Sekwestrator zoflawiwszy zadłużonemu mieszkanie i potrzebą do wyżywienia iego i familii ilość zboża, to co tylko było iego dochodem wypuścić w dzierżawę na rok ieden temu, kto zaległe podatki natychmiast złoży, a zoflawiwszy z puszczonej intrat fundusz przy nim na opłacenie w ciągu dzierżawy przypadających podatkow, resztę intraty, iaka od podatkow zbywać będzie, dla właściciela otrzeże. Gdyby zaś nikt zadłużony włości, domu lub gruntu przez licytacją dzierżawie niechciał, Sekwestrator obeymuie ją w posiadłość imieniem Rządu, Administracyą iey z ludzi na gruncie będących lub innych do tego celu zdalnych uflanowi, a zoflawiwszy właścicielowi potrzebną ilość zboża na żywność, wszelkie prowenta do siebie pod karą powtórney przez Administratora zapłaty podatku, i oddalenia go od powierzonych mu obowiazkow, odwozić zalcei, i takową włość, domy, zgoda nieruchomość zadłużonego w zarządzeniu swoim trzymać będzie poty, dopoki długu Skarbowi winnego nie odbierze.

ARTYKUŁ 20. Kontrakty przez Sekwestratorow licytantom dane, nie mogą być naruszone, chyba by zmowa między licytantem a Sekwestratorem dowiedzioną zofłata, o co droga skargi do Rady Prefekturalney wyznacza się, za uznaniem takowej zmowy licytant traci swoje quantum, a Sekwestrator do Sądu kryminalnego podług zwyczajnych przepisow pociągnionym będzie, w żadnym innym przypadku, instancya czyli Administracyim, czyli Sądowa; z dzierżawy licytanta ruszyć nie może, iako tego, który w prawie Skarbu dochód pobiera.

ARTYKUŁ 21. Co do włości i Gminow, Sekwestrator tak sobie postępować będzie, iak powyższe prawidła przepisują, zicchawszy do Gminy każe sobie podać ilość w gotowiznie złożonego podatku, i na nią interimalnie kwit wydawszy, tąż do kasy odesła, a spisawszy zadłużonych w Gminie Kontrybuentow, do Sekwestracji i licytacji ich zboża, bydła, od gruntowej potrzeby zbywającego, nakoniec sprzętow i odzienia za poprzedzającą wprzód Taxą przez Woyta i starszych gromady przyltapi; Gdyby zaś takowa ruchomość

nie

nie znalazła licytanta, lub niżej połowy ceny za nie podawana tylko była, lub nakoniec zebrana z nich kwota na uspokojenie Skarbu nie wystarczyła, w ten czas wyrachowawszy dług od Włościan należący na drie robocizny ręcznej, i ceniąc dzień jeden po złotym Polskim jedynym, takowej robocizny puszczenie ogłosi, i bądź gminie całej, bądź właścicielowi włości, zgoła każdemu, kto za takowe drie robocizny wyrachowaną należność do rąk jego złoży, przekaże, w celu niezawodnego odrobienia takowych dni na ręco Woyta nakaz złoży, i aby zadłużeni po odbytych powinnościach z gruntu lub z umow od nich należących dzień w tydzień odrabiali temu, kto za nich podatek założył, poty póki zupełnie z długu się nie uiszcza, nakaże, dopilnowanie takowego niszczenia się do Woyta i Starszych Gminy należy, którzy na opierających się mogą wezwać pomocy wojskowej, i nią do posłuszeństwa nakazowi, karnym przymusić. — Gdyby zaś nikt się nie znalazł, taki ktoby za indiwidua zadłużone podatek założyć chciał, Sekwestrator przy raporcie doniesie Podprefektowi, a Podprefekt Prefektowi, który podanych sobie zadłużonych Włościan z uwagą na potrzeby gruntu do prac, korzyść kraju przez Rząd przedsięwziętych użyje, poty, póki długu Skarbowi winnego nieodrobia.

ARTYKUL 22. Sekwestrator zieżdzający z zlocenia Rządu do domu właściciela gruntu lub do Gminy, nie więcej dla siebie od zadłużonego żądać nie może, iak skromnego umieszczenia, i wygody, a to dla siebie, dwoch nawięcej ludzi, i dwoch lub trzech koni. Sekwestrator do gminy na Sekwestr zieżdzający u Woyta Gminy umieszczenie i wygodę kosztem całej Gminy, mieć winien, gdyby nad przepis w Artykułach tego Dekretu umieszczony, czego więcej wymagał, czas mitrężył, podatku przyjąć niechciał, więcej nad istotną należność wybrał, przy licytacyi rzetelności chibił, i nieprzystojnym postępowaniem spokojność domową wzruszył, lub przeciwnie przepisy tego Dekretu zwolnił, czas na Skarbu Skarbu przeciągnął, a tym bardziej iakiokolwiek datkiem lub ławorem niąć się dał, z Urzędu oddalony i pod Sąd oddany będzie.

ARTYKUL 23. Nawzajem, gdyby zadłużony Kontrybuent Sekwestratorowi opór iakowyy okazał, lub datkiem iakowyy niąć go ważył się, w pierwszym razie pomocą wojskową do posłuszeństwa przymuszony, a w obydwóch przypadkach podług praw surowo karnym zostanie.

ARTYKUL 24. Sekwestrator wezwany od Podprefekta iedną tylko chorobą świadectwem lekarza udowodnioną od Sekwestracji wymówić się może, a w ten czas obowiązany

zanyim

zany być poślanowić na swoim miejscu substituta, lecz za wszelkie z jego strony uchybienia odpowiedzialnym zostać.

ARTYKAL 25. Ministrowie Nasi Spraw Wewnętrznych i Skarbu, szczególnie na to mieć będą baczenie, aby uchybiający urządzeniu niniejszemu Urzędnicy, donoszeni Nam byli, którzy jako opieszali w tak ważnej rzeczy raz napomnieni, za drugim razem od Urzędu oddalonymi zostaną, tych zaś, którzy w tej posłudze gorliwości i czynności dadzą dowody, o względach Naszych zapewniamy.

ARTYKUL 26. Wykonanie niniejszego Dekretu Naszego, który w dzienniku praw ma być umieszczony, i wydanie potrzebnych Instrukcy; Ministrom Naszym Spraw Wewnętrznych i Skarbu, w czym do którego z nich należy zalecony.

(podpisano) FREDERYK AUGUST; przez Króla Minister Sekretarz Stanu, Stanisław Breza. Zgodno z Oryginałem: Minister Sekretarz Stanu Stanisław Breza. Zgodno z Oryginałem Matuszewicz. Minister Skarbu. J. Czyżewski; S J.(L.S.) „

Obywatele i Mieszkańcy Departamentu Radomskiego! Ustawie tej NAYIASNIEYSZEGO PANA będącą nowym dowodem Oycowskiemu dla Kraju Opieki, godzącą troskliwie potrzebę publiczną z dobrem szczególnych Kontrybuentów, zabezpieczając, pierwsze bez zniszczenia drugich, z najszybszą przysięgą winniśmy wdzięcznością; nie można jej okazać chwalebnie, jak postępowaniem odpowiedniemi oczekiwaniom Rządu. Opłacanie akuradne Podatków Kraiowych, pierwszą jest naszą powinnością. Szczegolnie szczęście Mieszkańca zawisło od ogólnego dobra, do tego więc z zupełnym poświęceniem się przykładać się potrzeba.

Do wykonania woli Monarchy Dekretem powyższym obiętej, wszystkie już z strony Prefekta poczynione zostały urządzenia. Wkrótce otrzymają UUR. Woyci i JPP. Parafirze przez respective WW. Podprefektów uwiadomienia o terminach, jakie do wypłaty Podatków w Kasiach Powiatowych ich Gminom naznaczone zostały. do nich zaś należeć będzie najsilniejszego dokładać starania; aby od szczególnych Kontrybuentów Podatki łącznie zaspokoianemi być mające wcześniej pobierali, i w czasie sobie naznaczonym do Kas wnosili, Za wszelkie z tej strony popełnione uchybienia mocno są odpowiedzialni.

Ustawienie Sekwestratorów z pośrodku Obywateli zostawione ich własnemu wyborowi, niedopuszcza wątpliwości, iż jak Sekwestratorowie w wykonywaniu powierzonych im obowiązków żadnych niedopuszczają bezprawnych uciemieżeń, tak z strony Kontrybuentów doznają wszelkiej powolności, z strony UUR. Woytow i JPP. Burmistrzow, których o swym przybyciu do Gminy i zamiarze Urzędowego działania zawiadomić mają, winni mieć udzieloną sobie potrzebną pomoc, do której ciż jak najmocniej zobowiązani są. Co do uskutecznienia obrachunków między Kontrybuentami; a Burgrabiami, do których dotąd exekwowanie Podatków należało, względem dopełnienia tych, odebrali również WW. Podprefekci stosownie do treści Dekretu NAYIASNIEYSZEGO PANA Rozporządzenie.

Radom dnia 12 Listopada 1811.

(podpisano) Małachowski

Hafsmann Sekr. Generalny.

DODATEK